

przekazywano wiadomości, filmy, dyskusje dotyczące Naszego Papieża.

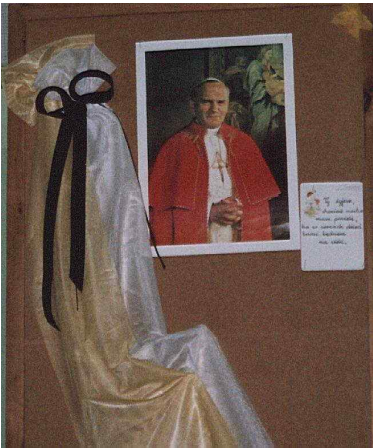
Wszyscy żyli jakby w innym wymiarze, dotykali niemalże irracjonalnej rzeczywistości. Pęd codzienności został zatrzymany. Kariera, układy, handel, pieniądze przestały być ważne. Różne sprawy odkłada się na później, na bliżej nieokreślony czas. Liczy się to, co duchowe, piękne i szlachetne. Emanuje z każdego życzliwość i dobroć. Dokonują się akty przebaczenia sobie krzywd, godzenia się zwaśnionych, powrotu do Boga, od którego już dawno się odeszło. Nie ma przemocy i zła. Mieszkańcy wielkich miast bez obaw wychodzą nocą na ulice. Wyciszenie, zaduma, łzy i miliardy płonących świateł rozświetlających mroki duszy, unoszących ku niebu nieustanne modlitwy, tworzą niepowtarzalny klimat tamtego czasu. Cały świat dawał dowody bezmiernej miłości, przywiązania, i czci. Szczególna więź połączyła wtedy Polaków rozproszonych po wszystkich kontynentach, którzy manifestowali swoją polskość, religijność i gorące uczucia dla Największego z Rodaków. W Polsce, z inicjatywy młodzieży, o 21:37 gasły światła w domach, by w ciszy przez chwilę pomodlić się za Papieża.

O, niezwykle, błogosławione dni panowania Ducha nad materią!

Jak dziękować Ci, Panie za to, że właśnie nam pozwoliłeś je przeżyć....

Tak bardzo pragnęliśmy uczcić umiłowanego Papieża. Nie tylko w domowym zaciszu prywatną modlitwą, ale wspólnym działaniem.

Apostolat Maryjny zorganizował w intencji zmarłego Ojca Świętego codzienne czuwania różańcowe. Nauczyciele i uczniowie gimnazjum oraz szkoły podstawowej podjęli wiele inicjatyw i działań. Młodzież i dzieci z zapalem wykonywały gazetki klasowe, urządziły kąciki poświęcone Naszemu Papieżowi. Codziennie o godzinie 8.00 społeczność szkolna gromadziła się na wspólnej modlitwie. Powstały Księgi Pamiątkowe, do których wpisali się nauczyciele i uczniowie, wyrażając swoje uczucia i refleksje, a dzieci z przedszkola dołączyły piękne prace plastyczne, z których promienieje szczerą miłość do Ojca Świętego. Nauczyciele zadbali o gablotę kościelną, umieszczając w niej portrety Papieża i pożegnalny nekrolog.

Pełne życzliwości współdziałanie w imię szlachetnego celu wzbudziło głębokie pragnienie współprzeżywania. Nauczyciele podjęli więc kolejną inicjatywę – zorganizowania w Piotrkowie, na wzór dużych miast, Marszu Milczenia ku czci Ojca Świętego. Młodzież z gimnazjum kseruje ogłoszenia i z zapalem rozlepia w widocznych punktach miasteczka.

We wtorek, 5 kwietnia o godzinie 20.00 około 2 tys. osób zgromadziło się w centrum Piotrkowa, aby w milczeniu przejść do kościoła ulicami – Włocławską i 11 Listopada. Prowadził ich pielgrzymkowy krzyż, za którym wolno jechał wóz strażacki, a przy nim podążali strażacy. W zadumaną ciemność pochmurnego wieczoru wsiąkał cicho miarowy szmer wielu setek stóp. Ciepło niesionych lampek przenikało serca. Chyba nigdy dotąd nie odczuwaliśmy tak braterskiej więzi. Szliśmy jakby wtuleni w to jedno niebijące już Serce...

Żegnaj Ojcie!

Poruszeni do głębi duszy, ze ściśniętymi sercami, przetykając łzy rozpaczmy my - nauczyciele i uczniowie Szkoły Podstawowej w Dębolicach, oddaliśmy ostatni hołd papieżowi Janowi Pawłowi II. Jego odejście uczciliśmy w poniedziałek minutą ciszy. We wtorek braliśmy udział w Marszu Milczenia zorganizowanym w Piotrkowie Kujawskim. W środę przygotowaliśmy uroczysty apel podczas którego rozważaliśmy słowa Jana Pawła II, czytaliśmy wiersze – podziękowania, śpiewaliśmy ulubione pieśni religijne Papieża. Odmówiliśmy też Koronkę do Miłosierdzia Bożego. W czwartek nasi uczniowie i nauczyciele brali udział w czuwaniu w kościele pw. św. Jakuba Apostoła. w Piotrkowie Kujawskim. Modliliśmy się również za spokój duszy Ojca Świętego w kościele pw. Trójcy Świętej w Połajewie. W piątek uczestniczyliśmy we mszach żałobnych odprawianych w Połajewie i w Piotrkowie Kujawskim. Tak bardzo wierzyliśmy, że Jego duch został z nami, teraz „patrzy na nas z okna Domu Ojca Niebieskiego i nas błogosławi". Za kilka dni z naszych twarzy znikną łzy, ale pamięć o Papieżu - Polaku będzie trwała wieki. Był to Człowiek, który swoim życiem i działaniem zmienił świat, toteż świat swoją modlitewną postawą podziękował Mu za to wszystko, co zrobił. Obyśmy nigdy nie zapomnieli Jego słów.

*****

Autorzy tekstów:

Odszedł Pasterz Nasz... - Marianna Kucharska
Szkoła Podstawowa w Byczu pamięta o Ojcu Świętym – Małgorzata Korytowska – Wajer
Żegnaj Ojcie – Danuta Wysocka
Ojcie Święty – Marianna Kucharska

*****

Poniżej drukujemy wybrane utwory poetyckie, których autorami są uczniowie szkół piotrkowskich żegnający Papieża Jana Pawła II.

Do Ojca

*Rozbrzmiały dzwony
A głosy syren
Przeszywają ciszę
Na wskroś
Odszedłeś od nas
Zamknięty w cyprysowym
Drzewie
Pozostawiając miliony
Owiec
Które z sierocą
ufnością
Kochając dziękują
Za serce
Pasterzowi Prawdy*

*Bóg stworzył Go dla nas
On dał nam wszystko co miał
Teraz nadszedł ten czas
że już na Ziemi nie ma Go wśród nas
Wszyscy dla Niego się modlili
Do niebios swe prośby wznosili*

*Katarzyna Trawczyńska
Wojciech Kontowicz*

Martyna Dziubich